

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ο Γράννης κι' ο Μαρῆς,
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ. — Νέα στὸ Κατάραχο δάφνη ξεφυτρώνει,
δάφνη στὸ Κατάραχο, δάφνη στὸ Γιάλὸ·
βγάλε τὸ μαντύλι σου κλάψε τὸ Βρυώνη
καὶ τὸ μπάρμπα Θόδωρο τὸν ἀμαρτωλό.
Πιάσε καὶ στεφάνωσε μὲ τιμῆς στεφάνι,
κάθε ἀνεξάρτητο τοῦ Πυργιοῦ τσοπάνη·
τοῦ Γιάλοῦ τὰ χόματα δόξαστα κι' ἐκείνα
καὶ τῆς Σάμος σύσωμης τὴν τιμὴ προσκύνα.

Ἄνδρεῖος καὶ περήφανος ὁ δῆμος τῶν Σαμαίων
καὶ πάλιν διετῆρσε τὸ αἶσθημα τ' ἀκμαῖον,
κι' ἀπέναντι τοῦ φεβροῦ τῆς ἐξουσίας βράχου,
οὔτ' ἓνας δὲν ἐγύρισε τσοπάνης Καταράχου.
Ὅλοι τους ἐφάνηκαν ξιφτέρια καὶ νταῆδες
κι' ἀλησμονήσανε παιδιὰ, ποσταντικὰ καὶ γίδες
κι' ὅλοι μὲ θάρρος περισσὸ καὶ μὲ τὸ γκρᾶ γεμάτο,
εἶπαν ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν γιὰ τὸν Καβαλιεράτο.

Κάτσε Γράννη νὰ σοῦ ψάλλω μὲ τραγούδι θλιβερὸ
τοῦ Γιαννάκη τοῦ Βρυώνη τῇ μεγάλῃ συμφορᾷ,

ποῦ μὲ ὅλη τοῦ γκεβέρνου τὴν πολύτιμη στοργή
τὸν ἐκάμανε σαλάτα στὸ Γιάλὸ καὶ στὸ Πυργί.
Κι' ἄλλους εἶδαμε νὰ πέσιν βουλευτὰς ἐπιφανεῖς
ἐν τοῖς ἐνεστῶσι χρόνοις,
ἀλλὰ οὐδ' ἑνὸς μπερλίνα δὲν ἐγένηκε κανεὶς
ὥπως οὗτος ὁ Βρυώνης.

Δὲν ἐστάθηκε σὲ κόσμο τοῦ Βρυώνη τὸ κακὸ,
νάχη στὴ διάθεσί του πεζικὸ κι' εὐζωνικὸ,
νὰν' ἡ δύναμις τοῦ ἔθνους στὴ διαταγὴ τοῦ ὅλη,
νάχη μὲς τὸ Διγαλέτο τὸ στρατὸ τοῦ παλατιοῦ,
καὶ νὰ βλέπῃς τὴν περσοῦκα τοῦ κυρίου Μπελατισόλη
νὰ τὸν κἀνῃ τ' ἀλατιοῦ!

Κλάψε Γράννη, τ' ἄλλου Γράννη τὴ διπλὴ καταστροφὴ
«τ' εἶχες Γράννη, τ' εἶχα πάντα» ὁ Κουτσὸς τηλεγραφεῖ.

Γ. — Εὐγε τῆς, Μαρῆ, τῆς Σάμος πῶδειζε παλληκαριὰ
καὶ δὲν τρώμαζε καθόλου τῶν εὐζώνων τὴ θωριά·
εὐγε καὶ τοῦ Διγαλέτου τοῦ πεντάμορφου χωριοῦ
π' ὅπου κάτσης σοῦ μυρίζουν βερβελίθρες κριαριοῦ·
εὐγε τῆς γενναίας Σάμος πῶδειζε ἡρωισμό
καὶ τινάζει τοῦ Βρυώνη τὸν αἰώνιον δεσμό·
εὐγε τῆς ποῦ δὲν φοβήθη κυβερνήσεως ὁρμὴ
οὔτε καὶ τοῦ Λαπαθιώτη τὸ πελώριο κορμί.

Αὐτοκράτορα τῆς Ἀσσοῦ καὶ παντὸς φτωχορισιάνου,
Πυλαρέων καὶ Σαμαίων μέχρι γῆς Τσακαρισιάνου,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ4.Υ1.Φ2.0034

σ' εκατέβασε στὸν ἄδην
μὲ διπλὴ κατραπαλιὰ.

Εὖγε ῥήτωρ Ποταμιάνε, Πυλαρέων κορυφή,
πῶσκαφες τοῦ 'Ραυτοπούλου δύο λάκκους νὰ ταφῇ.

Βρυώνη πολυμήχανε, πολιτικὴ μεγάλη,
δὲν σ' ἔφτασε ἡ μιὰ φορὰ
ποῦ σὺ πατήσαν τὴν ὁρὰ
παρ' ἤθελες καὶ πάλε;

Πῶς μὰς θωρεῖς περίλυπος; Ποῦ νᾶν ὁ λογισμὸς σου;
Γιατὶ καὶ πάλιν νὰ ψευθεθῇ ὁ ὑπολογισμὸς σου;
Γιατὶ τὸ μπάριμπα Θόδωρο τὸν ἔκαμες βεζίλι
μὲ τὰ ἑπτὰ συντάγματα ποῦ τοῦπες νὰ σοῦ στείλῃ;
Πίς ἡ ἀνάγκη πεζικὰ κι' εὐζώνους νὰ ζητήσης
ἄφοῦ δὲν ἦσαν ἱκανὸς νᾶν τὰ διευθετήσης;

Μὲ τέτοια σένα πῶπαθες περήφανε Βρυώνη
δὲν εἶσαι πλέον ἄξιος ν' ἀνήκῃς στὸ κορδόνι.
Ὁ γέρος σ' ὑπεστήριξε ἀντὶ θυσίας πάσης,
μὰ δὲν σοῦ τὴν ἀκύρωσε γιὰ νὰ τὴν ξαναχάσῃ!
'Απεστάλησαν οἱ λόχοι
καὶ δυνάμεις ἱκαναὶ
κι' αὐγατήνανε τὰ ὄχι
κι' ἐλιγότεψαν τὰ νὰ ἰ!

Ἄλλη παρόμοια ἐκλογὴ τόσο βεζιλιεμένη,
στὰ χρονικὰ τοῦ κορδονιῦ δὲ βρίσκεται γραμμένη!

Οὐχ ἦττον ὅμως νι' ἐπειδὴ ὁ γέρος σ' ἀγαπάει,
ὁ Ποταμιάνος στὴ βουλὴ δὲν ἔπρεπε νὰ πάῃ.
Ναὶ μὲν τὴν πλάνην εἶδαμεν πολὺ τῆς πρώτης χεῖρονα
μ' ἂν ἤμουνα στὴ θέσῃ σου θὰ τὴν ἐξανακύρωνα!
Πῆς Σάμος ἡ ἐπιμονὴ δὲν πρέπει νὰ σὲ φρίττει,
κι' ἀφοῦ τὴν εἶδες δυὸ φορὲς νὰ τὴν ἰδῇς καὶ τρίτη.

Καὶ μήπως θὰ πλερώσουμε
νὰ νῆν ξανακυρώσουμε;

Μήπως χρειάζοντ' ἀφορμὲς καὶ λόγοι σπουδαιότεροι;
μία ὀξεία βρίσκουμε στὰ πρακτικὰ λιγότερη,
καθὼς τὴν ξαναβρήκαμε στὴν ἐκλογὴ τὴν ἄλλη
καὶ σ' ἓνα μῆνα, τὸ πολὺ, ξαναψηφάμε πάλι!

Δὲν περίμενα ποτέ μου μὲ κανόνια καὶ μὲ γκραῖ
ἐν αἰγίδι κορδονίου ὁ Βρυώνιος νὰ δρᾷ
μὲ πεζοὺς ἀναριθμήτους καὶ μ' εὐζώνους ἑκατό
κι' ὁ Κουτσὸς μὲ τὸ βαθὺ τοῦ νὰ τρομάξῃ τὸ στρατό!

Τὶ κεφάλια ἐξημεμένα
πολεμεῦσαν μεθ' ὀργῆς
καὶ νὰ μὴ ματώσῃ ἓνα
γιὰ χαρὰ τῆς ἐκλογῆς!

Τί περίεργον μὲ τόσες ἐχθροπάθειες κι' αἰτίες
νὰ μὴν ἔλθουν στὸ Σπιτάλιο οὔτε δέκα τραυματίες!
'Ενα συμπάρο νὰ μὴν πέσῃ σὲ μιὰ τέτοια ταραχὴ
ποῦταν' ὁ στρατὸς κορδόνι σ' ὅλην τὴν περιχώρ'
Βαθμηδὸν ἐκλείπουν ὅλες ἡ βωμείκες ἐλπίδες
κι' ἀγίασε καὶ τὸ κορδόνι καὶ πουλεῖ σκυρολεπίδες.

Τὴν καοῦρα σου Βρυώνη
τὴ φυσᾷς μὰ δὲν κρυώνει·
καὶ τὴ μπόζα σου κύρ Γιάννη
τὴν αὐτοκρατορικὴ
σοῦ τὴ βγάλανε σεργιάνι
δυὸ φορὲς οἱ Σαμικεῖ.
Τῆς 'Ερύσου Βενιζέλο,
σ' ἔκαμ' ὁ Κουτσὸς φουρνέλο·
καὶ σ' ἐφάγαν τὰ τραγιά
τ' ἀρχιτσόπανου Σουγιά.

'Εφεύγαν τ' ἀποσπάσματα κι' ἐγύριζαν τρεχάτα,
Χαράχι καὶ Κατάραχο, Πουλάτα καὶ Βλαχάτα·
κι' ἐγύριζε κι' ὁ δήμαρχος καθάλα στὴ γαϊδούρα
μὲ πασουμάκια κίτρινα πῶκάνανε φιγούρα
γυρεύοντας νὰ πιάσουνε τρακόσιους ἀνομάτους
ποῦ δυὸ δραχμῶν πρόστιμο ἦταν τὸ ἐγκληματὸς τους,
ἀλλὰ ἐπῆγε δυστυχῶς ὁ κόπος τους χαμένος
καὶ μοναχὰ ὁ δήμαρχος παχύς καὶ ἰδρωμένος
ὑπόφερε στὸ γαῖδαρο κι' ἔμεινε συγκαμμένος.

Τί πανηγῦρι ἔγινε μὲς τὸ Γαλὸ τῆς Σάμος!
Μὲ ροῦχ' ἀμερικάνικα ἐντύθηκ' ὁ Πριάμος.
Κι' ὅταν ἐρχώτουν' ὁ λαὸς μετὰ τοῦ Μιλτιάδου
γιὰ νὰ μὴ γίνῃ σύγκρουσις ποῦτανε πλέον βράδυ,
ὁ Μπελατσιόλης ὁμπροστὰ σὰν ἄξιό παλληκάρι,
ἔβγαλε τὴν περούκα του καὶ τσάκκαμε φεγγάρι.

Στὸ τμήμα ἦλθαν καὶ κυρὲς μεγάλης τουαλέτας,
καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις κι' ὁ γιατρὸς ὁ κύριος Βαλλέτας.
Παρούσα ἦτανε, Μαρή, μὲς τὴν ψηφιοφορὰ,
τοῦ Ποταμιάνου ἡ σεμνὴ καὶ σιδαρὰ κυρία.

καὶ κάθε τόσο σήκωνε ψηλὰ τὴν ὀμπρελίνα,
κι' ἔδινε θάρρος τοῦ λαοῦ ὡς εἶδος Μπουμπουλίνκ.

Μὲ δάκρυα πικρότερα θρηνῶ τὸν Καζακούλη,
ποῦ δυὸ φορὲς ἐχόρεψε καντηρήλια στὸ σακκοῦλι·
μὰ κλαίω καὶ τὸ δῆμαρχο τὸν κύριο Κουρᾶτο
ποῦ δυὸ φορὲς τῶκούρεψαν τὶς τρίχες ὡς τὸν πάτο.
Τρίτονε νὰ θρηνήσουμε Φουκὰ τὸν 'Αναστάση
ποῦ δὲν εὐχαριστήθηκε τὴ μιὰ φορὰ νὰ χάσῃ
παρὰ ἐπέμενε κι' αὐτὸς νὰ γίνῃ κι' ἡ δευτέρα
γιὰ νᾶνε ἡ χασοῦρα του πελὺ σπουδαιότερα.

Κρύψου Στελάτε στὸ Πυργί, Κουρᾶτε στὰ Πουλάτα,
νὰ μὴ σᾶς εὔρῃ ὁ Κουτσὸς νὰ σᾶς κρεμάσῃ λάτα.
Καὶ σὺ Σωκράτη χύρευε καὶ τέρπου καὶ ἀγάλου,
πῶχεις τὴ μύτη στρεγγυλὴ ὡς εἶδες παπαγάλου,
ὅσο νάρθουν τὰ πράγματα σ' εὐνοϊκὸ σημεῖο
νὰ πᾶς μὲ τὴν παντιέρα σου νὰ κάτσης στὸ ταμεῖο.

'Ασσιῶτες καὶ 'Ρισιάνοι,
θρηνήσατε τὸν δυσαντὰ·
θρηνήσατε τὸ Γιάννη
τὸν δις ἐξαμαρτήσαντα.

'Ρισιάνοι σῦρτε κλάψετε τὴ μαύρη σας τὴν τύχη
τῆς 'Ασσοῦ καταπίπτουσιν τὰ ἱερὰ τὰ τεῖχη.
Πάρτε τὰ μπασι-υνάκια σας 'Ασσιῶτες κι' 'Εριταῖοι
καὶ κλάψτε τὴν 'Ιερὴν σὰν ἄλλοι Φαρισαῖοι!

—××××—

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

'Εν μέσῳ τῶν φιλτάτων Λουβερδαίων,
λίαν σπουδαῖον ζήτημα ἀνεφάνη
κ ο μ η τ ο - τ ρ α γ ι κ ὸ ν ὑπὲρ τὸ δέον.

Ἡ μᾶλλον δυσαρέσκεια ἐστάθη
ποῦ βαθμηδὸν ἐγέννησε γενάτι,
κατὰ τοῦ Γεννατὰ τοῦ μπάριμπα Στάθη,
περὶ τὴν κασσελέτα τὴ γιομάτη.

Κι' ὁ κόσμος τὸ σταυρό του τώρα κάνει,
κι' ἐπικαλεῖται εὐθετον τὴν λύσιν,
ὅπου φοβεῖται αἵματος τὴν χύσιν
καὶ τὴν κεφαλὴν ἀγίατην.

Ι Α Κ Ω Β Α Τ Ε Ι Ο Σ . τ' ἄ ῃ Γ ι ἄ ν ν η !
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

'Αγῶνες καὶ γυμνάσματα
κι' ἱγγλέζικα ξεράσματα.

Τὴν Τετράδη
πρὸς τὸ βράδυ,

βγήκαν οἱ ἐγγλέζοι οὔλοι
κι' ἔπαιξαν εἰς τὴν πλατεία τὰ παιγνίδια τοῦ κουτρούλη.
Κι' εἶχαν δῆμαρχο, νομάρχῃ ἐπισήμως καλεσμένους
γιὰ νὰ ἰδοῦν ἐκ τοῦ πλησίον δέκα ναῦτες γανωμένους.
Κι' ἐπροσκάλεσαν τοῦ τόπου τὰς κυρίας τὰς σεμνάς
νᾶρθουνε νὰ κάμουν χάζι μὲ τὰς γάμπας τὰς γυμνάς.

Κι' εἶχαν τσάι καὶ μπισκοτά
γιὰ τὰ πρόσωπα τὰ πρῶτα,
κι' ἔτρεξαν κυρὲς καὶ κόρες, ὅσες εἶναι στὸ συρμό,
μὲς τὸν ἥλιο, μὲς τὴν κάψα, νὰ ρουφίζουε θερμό,
φὸρ δι πίνειν, φὸρ δι φαῖν,
γαλετίνες σουπερφάιν.
Τί ἀνάποδες συνήθειες! Τί μεγάλη μαγκουφιά,
νὰ γυρεύουν οἱ ἐγγλέζοι τίς κυρίες συντροφιά!
Καὶ τὰ θηλυκὰ νὰ τρέχουν
καὶ χαμπάρι νὰ μὴν ἔχουν!

Μωρὲ κόσμους ποῦχε τρέξει! Σερνικεῖ καὶ θηλυκοὶ
ποῦ δὲν εἶχανε ἰδεᾶ τί θὰ πῇ γυμναστική,
ἀπεκόμισαν ἐκείθεν ἐντυπώσεις ἱκανὰς,
μιὰ φορὰ νᾶν τίς θυμᾶσαι καὶ γιὰ μῆνες νὰ ξερνᾶι!
Τί γανώματα καὶ μποῦφει,
τί μποτήλιες μονορούφι,
τί σπουδαῖα κολοκύθια,
τί μπουρλόμ-μπουρλες ἀλήθεια!

Γανωμένονε γουστάρω τῆς 'Αγγλίας τὸ στρατό
καὶ τὸν πρόξενο τὸν ἄγγλο ἀπαντένω κι' ἐρωτῶ,
α δὲν μπορεῖ νὰ γένῃ τρόπος μὲ χαμμιὰν ἀναφορά
πρὶν νὰ φύγουν ἀπὸ δῶθε, νᾶβγουν κι' ἄλλη μιὰ φορὰ
νὰ μᾶς κάμουνε τὰ ἴδια;

Τί περίφημα παιγνίδια
γιὰ τοὺς ἄνδρας τῆς γραμμῆς!

Ξανακάμετέ τε πάλι νᾶν τὰ μάθουμε κι' ἐμεῖς!
Τί σεμνὲς καὶ ντελικάτες μεθυσμένων ἱστορίες
νὰ τίς βλέπουν ἐπισήμως ἡ ἀρχὴς καὶ ἡ κυρία;
Τί γυμνάσματα κι' ἀγῶνες καὶ παιγνίδια ζηλευτὰ!
Κι' ὅμως ὅλα εἶν' ὠραῖα! Τὰ στολίζουν τὰ λεφτὰ!

—××××—

Η ΛΕΧΩΝΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴ γκρίνα πῶς ἐγέρασες, ἄσ' τη μανοῦλα μ' ἄσ' τη
καὶ πιάσε τὴν Ἀκρόπολι, Ἐμπρὸς καὶ Σκρίπ καὶ Ἄστου
καὶ διάβασε πῶς μιὰ γρηᾶ, μιὰ Σάρρα σὰν ἐτένα,
ἀπάνου πῶς κλεῖς τσῶκατὸ ἔκαμε κι' ἄλλη γέννα.

Καὶ παραμπρὸς μοῦ φαίνεται πῶς θέλει ἔγδῃς γραμμένο,
πῶς τὸ παιδί πῶς γέννησε ἦτανε γκαστρωμένο!

Κι' ἀκόμα, πῶς ξαγκάστρωτη καμμία δὲν θὰ μείνῃ
γρηᾶ, τώρα π' ἀνθίζουνε τῆς ἐποχῆς οἱ κρίνοι.

Ὡστε καὶ σὺ πεῦσαι γρηᾶ, μὴν ἀδιαφορήσῃς·

γρηᾶ με πρῶτο κόψιμο θὰ πῇ πῶς θὰ γεννήσῃς.

καὶ θάρτουν στὸ κρεββάτι σου, μὲ χρώματα ποικίλα,
νὰ σὲ ξελεχωνιάσουνε τῶν Ἀθηνῶν τὰ φύλλα!

Ὁ Κόκορος.

Εἰς Λεύκωμα

Μοῦπες στὸ λεύκωμά σου
νὰ γράψω κάτι τί·
πλὴν τὸ ἰδίωμά σου
δεμένον μὲ κρατεῖ.

Στὸ δρόμο σὲ θαυμάζω
πολύχαρῃ μικρή·
ἀλλὰ σὲ δοκιμάζω
καὶ φαίνεσαι νεκρή.

Δὲν ξέρω ποῦ σ' ἀρέσει
νὰ κάνῃς ἀγορές·
ἔχεις ἀλλάξει θέση
τρὶς τέσσαρες φορές.

Καὶ μόνον πάει φίνα
γιὰ σένα ἢ στροφή,
πῶς εἶσαι καρτολίνα
χωρὶς ἐπιγραφή!

Φλάκ-Φλούκ.

Τόπαμε μιὰ, τόπαμε δυό, τὸ λέμε κάθε μέρα,
πῶς πουθενὰ δὲν βρίσκεται ποιότης ἀνωτέρα
γιὰ ροῦχα καλοκαιρινὰ, παρὰ στοῦ Ματαράγκα.
Κοντεύει τὸ κατάστημα νὰ γίνῃ σκάλα φράγκα!
Ὁλος ὁ κόσμος τόμαθε κι' ἐκεῖ προθύμως τρέχει
βλέποντας τὴν ὠφέλεια π' ἀπὸ τὰ ροῦχα ἔχει.
Χρωματισμοὶ θαυμάσιοι· ποιότης ἐξαισία·
τελεία ἢ ἐφαρμογὴ καθὼς κι' ἡ ἐργασία.
Δὲν ἔχουμε παράδειγμα, ὅποιον ὁ Σπῦρος ντύσῃ,
νὰ φύγῃ δυσανεστηθεῖς κι' ἄλλοῦ νὰ καταντήσῃ!

Ὁμιλήσει αὖριον ἐν τῷ Λαϊκῷ ἀναγνωστηρίῳ περὶ
ῶραν 8 1)2 μ. μ. ὁ κ. Μαρῖνος Ἀντύπας, « περὶ
τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τὰ ὅποια εἰς πᾶ-
σαν κοινωνίαν ἔχουσιν οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ πλού-
σιοι ἀφ' ἑνὸς, καὶ ὁ λαὸς καὶ οἱ ἐργᾶται ἀφ' ἑτέρου. »

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ ΑΒΔΙΧΑΚΗ

Εἰδοποιεῖ τὴν ἀξιότιμον πελατείαν του ὅτι παρέ-
λαβε πλήρη τὴν συλλογὴν τῶν καλοκαιρινῶν εἰδῶν
βατίστων, Ζεφίρ, τσιτίων κ.λ. εἰς ὅλας τὰς τιμὰς.
Επίσης τὴν συλλογὴν κασμιρίων εἰς μεγάλην ποι-
κίλιαν νέων σχεδίων καὶ τιμῶν, ὥστε νὰ δύναται
τις νὰ παραγγεῖλλη ἐνδυμασίαν τῆς ἀρεσκείας του
ὅποιασδήποτε ἀξίας θέλῃ.

Τὸ ἄνω κατάστημα ὑπενθυμίζει ὅτι ἐνεκα τῆς
ἀνακαινήσεως τοῦ παλαιοῦ καταστήματος παρέχει
σημαντικὴν πραγματικῶς ἐκπτώσιν εἰς τὰς τιμὰς.

Ὁ ἐπιπλοστολιστὴς Μιχαὴλ Ἰνφάντης ἀφιχθεὶς
ἐκ Κερκύρας διαμένει ἐν τῷ ἐργοστασίῳ ἐπίπλων
Ἰωάννου Λαμπύρη καὶ ἀναλαμβάνει τὸν στολισμὸν
παντὸς εἶδους ἐπίπλων ἐγγυώμενος διὰ τὴν καλ-
λιτεχνίαν καὶ στερεότητα τῆς ἐργασίας του.

Τὸ ἐμποροπραπτικὸν κατάστημα Ἀνδρέου Ν. Βλά-
χου ἐν τῇ προκυαίᾳ κείμενον, γνωστοποιεῖ, ὅτι
ἐχομίσθη διὰ τὴν θερινὴν περίοδον μεγάλη συλλογὴ
ὀλομᾶλλον κασμιρίων ἐξόχου ποιότητος καὶ χρω-
ματισμοῦ, ἀπευθείας ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστα-
σίων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

Κατασκευάζονται ἐνδυμασίαι ἐπὶ παραγγελίᾳ καλ-
λιτεχνικώταται. Οἱ βουλόμενοι νὰ ἀγοράσωσι μὲ τὸν
πῆχυν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑφασμάτων, θὰ εὕρωσιν
πραγματικῶς μεγάλην ἐκπτώσιν, ἐνεκεν τῆς ὑποτι-
μήσεως τοῦ συναλλάγματος.

ΣΟΥΜΑΔΑ καθαρά, κατασκευάζεται ἐπὶ παραγ-
γελίᾳ ὑπὸ εἰδήμονος γυναικὸς εἰς τὸ στενὸν Ἀγίου
Σπυρίδωνος οἰκίᾳ Χωραφᾶ πρὸς 1,60 ἢ πῆντα.

Τοῦ Λουτρακιοῦ τὰ ὕδατα τὰ ἱαματικά,
Κανάκης ὁ Χριστόδουλος τὰ φέρνει τακτικὰ
Αὐτὸς τὸ φέρνει καθαρὸ, κάθε βδομάδα τὸ νερὸ
καὶ τρέχετε οἱ ἀσθενεῖς χωρὶς νὰ χάνετε καιρὸ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΡΟΙΣ Ν. Π. ΚΟΥΤΣΙΣΙΑΝΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ